

Affkrift.

Det vil være Finansministeriet bekendt, at Kommunalbestyrelsen her i Staden har til undertegnede Komite overdraget at tage Sagen om den saakaldte Marmorpladses Afhændelse til Bebyggelse under nærmere Overveielse og derefter desangaaende meddele Betænkning og yderligere Forslag, i hvilken Henseende Komiteen derhos er underrettet om, at Bygningsdirektør, Konserentsraad Rod, er paa Finansbestyrelsens Vegne bleven anmodet om at tiltræde Komiteens Forhandlinger.

I den os under 15de f. M. meddelte Skrivelse fra Finansministeriet af 28de Oktober næstforhen, er det af Ministeriet bragt i Forslag, at Komiteen skulde afsløre Statskassen den Del af Pladsen, der er paatænkt at afhændes, imod en vis moderat Betaling pr. □ Men og for de derpaa staaende Bygninger, Kirkebygningen dog desfra undtagen, som fremdeles maatte forblive staaende, i hvilket Fald Ministeriet ikke vilde have noget imod, at den samlede Kjøbesum, som derefter blev at tilføre, forventedes og afbetaltes med 6 pSt. aarlig af det oprindelige Beløb, saaledes at 4 pSt. aarlig af det hver halvvaarlige Termin skyldige Kapitalbeløb regnedes som Renter, men Resten som Afdrag.

Naagtet Komiteen maa være af den Formening, at, naar først en Plan for Pladsens Udparcellering og Bebyggelse er ubearbejdet efter nærmere Overenskomst mellem Finansbestyrelsen og Kommunalbestyrelsen, Realisationen da lettigen vil kunne ske for Statskassens Regning, uden at Komiteen behøver at træde til, tro vi dog paa den anden Side, saafremt det maatte anses ønskeligt, at Kommunen skulde overtage Pladsen, at der ei vil kunne være nogen Betænelighed for Komiteen ved at tilraade, at Kommunalbestyrelsen entruer paa det foreslaaede Kjøb, naar dette kan iværksettes paa en saadan Maade, at Staden dermed kan antages at ville være tjent. Men som en i denne Henseende nødvendig Betingelse tror Komiteen at maatte opstille, at den saakaldte Marmorkirke borttages; thi kun derved vil efter vor Overbevisning Pladsen paa en fordelagtig og hensigtsmæssig Maade kunne anvendes til Bebyggelse.

Den nu paa Pladsen henstaaende kolossale Ruin indtager baade et betydeligt Rum og vil indvirke forstyrrende paa de nærmeste Bygninger, hvortil endnu kommer, at, saalænge det ikke vides, hvilken Anvendelse denne Ruin omstider vil erholde, denne Usikkerhed ogsaa vil udøve en skadelig Indflydelse paa den hele Bebyggelsesplan. Derfor derimod Pladsen kunde overdrages til Kommunen med Ret til at disponere over den sammesteds henstaaende Ruin, saaledes at denne kunde foranstaltes borttages, formene vi, at Kommunalbestyrelsen ei vil findes villig til at overtage den for en passende Kjøbesum, idetmindste skulde vi, saaledes som vi for Diebliffet betragte Sagen, ikke være utilbøielige til derom at gjøre Forslag.

Da det ikke kan være Hensigten, at Kommunen herved skulde opnaa nogen Fordel, og den eiheller i dette Anliggende synes at burde udsættes for noget Tab, tro vi at burde henstille, om ikke i saa Fald Kjøbesummen kunde bestemmes til det Beløb, som erholdtes ved Realisationen af de Byggegrunde, hvori Pladsen efter en nærmere Plan blev udparcelleret, saaledes at Betalingsmaaden fastsettes overensstemmende med det fra Finansministeriets Side velvilligen skete Tilbud, hvorved følgerigen Kommunen ikkun vilde løbe den Risiko, som Ruinens muligvis bekvæmlige Nedbrydelse vil medføre, foruden at den overtager alle de Beføstninger, som Anlæg af Gade og Plads paa det omhandlede Terrain vil fremkalde.

Men saafremt det af Kunstnerist Hensyn eller af anden Aarsag maatte findes, at Ruinen ikke bør borttages, vil Komiteen, da i saa Fald et Gadeanlæg vil blive nødvendig paa begge Sider af Ruinen, hvorved Omkostningerne for Kommunen betydelig vilde forøges, ikke driste sig til hos Kommunalbestyrelsen at drage paa, at de herved fremkaldte Udgifter skulde afholdes af Stadens Kasse. Det forekommer os derhos ogsaa, at Ruinen selv og dens fremtidige Bestemmelse er af en saa overveieende Betydning, at ingen hensigtsvarende Anvendelse af Pladsen kan finde Sted, saalænge en definitiv Beslutning i førstnævnte Henseende ikke er tagen, hvilket synes bestyrket derved, at Pladsen vel fornemmelig af denne Aarsag har i en lang Aarrække henligget i sin nuværende Tilstand.

Forinden Komiteen derfor strider videre i dens Forhandlinger, tillader den sig at udbede sig nærmere underrettet om det skal anses som en uigenkaldelig Beslutning, at den uforsøgte Kirkebygning skal forblive henstaaende paa Pladsen og derimod den øvrige Del af Pladsen nu stilles til Salg.

Den af Kommunalbestyrelsen nedsatte kombinerede Komite med Hensyn til den paatænkte Bebyggelse af den saakaldte Marmorplads.

Kjøbenhavn, den 19de Januar 1852.

Møllerup.

Solm.

Algreen-Ussing.

Harald G. Kayser.

E. N. Svigt.